

Они делали историю

Наш земляк — участник Свеаборгского восстания

стор. 2

Час підбирати насіння

Нові сорти овочевих культур

стор. 4

www.tribune.kharkov.ua

ТРИБУНА ТРУДЯЩИХ

23 лютого 2011 р.
Середа
№15
(8678)

Заснована 18 липня 1937 року ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ДЛЯ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Шановні іменинники

Яненко Володимир Леонідович — Лук'янцівський сільський голова;

Бондаренко Катерина Миколаївна — головний спеціаліст відділу ведення Державного реєстру виборців апарату райдержадміністрації;

Михайлова Тетяна Онуфріївна — секретар Пономаренківської сільської ради;

Шевченко Федір Степанович — Роганський селищний голова;

Ребрушкін Сергій Миколайович — водій першого заступника голови райдержадміністрації;

Нікуленко Віктор Іванович — заступник голови районної ради;

Дурнев Євген Миколайович — Височанський селищний голова;

Остапенко Володимир Вікторович — в. о. начальника територіального управління судової адміністрації в Харківській області;

Новіков Михайло Миколайович — депутат районної ради!

Вітаємо вас із Днем народження та бажаємо міцного здоров'я, щедрої долі, благополуччя, творчого натхнення, сил і наснаги, успіхів у ваших справах!

Голова Харківської райдержадміністрації В. П. ЗБУКАР

Голова Харківської районної ради М. В. ТРЕТЯК

■ ***Вітаємо!***

Шановні захисники Вітчизни!

Ваші подвиги — це та велика і велична правда історії, яку не спотворити і не перекреслити жодними змінами у сучасному мінливому світі. Це постійна школа виховання молоді, яка присвятила себе військовій професії і служить справі збереження миру у своїй країні та далеко за її межами.

23 лютого — визначна дата для всіх чоловіків, хто колись мав честь носити погони і військову форму, а також — для всіх жінок, які з тривогою і гордістю чекали на повернення з лав Збройних сил своїх синів, братів, коханих.

Ми виросли з цим святом, дорослішали й мужніли, беручи за приклад історію свого народу та його найкращих представників.

У цей сонячний день ми вітаємо всіх чоловіків зі святом. Щиро бажаємо здоров'я, витримки й нових висот, щастя, незламної волі, надійного родинного тилу й успіхів у нелегкій праці захисника Вітчизни!

Голова Харківської райдержадміністрації В. П. ЗБУКАР

Голова Харківської районної ради М. В. ТРЕТЯК

У Харківському районі створено Громадську Раду

У великій залі Харківської райдержадміністрації відбулися установчі збори з формування Громадської Ради при райдержадміністрації.

Під час засідання Зборів були розглянуті питання щодо підсумків роботи ініціативної групи, визначення кількісного складу Громадської Ради та обрання її персонального складу. Більшістю голосів було прийнято рішення включити до складу Громадської Ради 32 представники інститутів громадянського суспільства. Детальна інформація на сайті Харківської РДА (http://khrda.gov.ua).

КАК ЖИВЕШЬ, ОФИЦЕР ЗАПАСА?

Сегодня — 23 февраля, День защитника Отечества, праздник, который старшее поколение помнит как День Советской Армии и Военно-Морского флота. Праздник, когда все мужское население одной шестой суши, включая детвору, получало подарки и поздравления. Эта традиция, к счастью, жива и поныне.

Украинские Вооруженные силы отмечают свой профессиональный праздник 6 декабря, но для тех, кто давал клятву «Служу Советскому Союзу!», этот праздник остается одним из самых значительных. Впрочем, даже те, кто давал присягу на верность народу Украины, тоже не отказываются от дополнительного праздника. Защитник Отечества — это звучит гордо. Но военная карьера — непростой путь, хотя, казалось бы, чего проще: за тебя думают командиры, а твое дело выполнять приказ. И все же, самое сложное время у военнослужащих начинается после увольнения в запас. Зрелые, трудоспособные, здоровые мужчины оказываются один на один с проблемой трудоустройства. А куда пойти на пятом десятке, когда везде требуются молодые, до 35 лет, а то и младше. Причина такой дискриминации зачастую кроется в одном — недобросовестные работодатели (а их на нашем диком рынке куда больше, чем добросовестных) предпочитают иметь дело с молодежью, которой легко манипулировать, которую можно «кинуть» с зарплатой, которая не требует никаких социальных гарантий и которую можно уволить без объяснений. Взрослого мужчину, привыкшего к дисциплине и порядку, на таких условиях на работу не наймешь.

Рассказывает Максим Авдеенко, майор запаса:

— После увольнения пробовал устроиться на работу, не получилось. Встал на учет в службе занятости, скооперировался с друзьями-сослуживцами, организовали свой бизнес, получив материальную компенсацию на год вперед. Конечно, непросто после многих лет службы, где перед тобой стоит четко поставленная задача, и ты знаешь, как ее решать, каждый день получать кучу «сюрпризов» от законодателей и фискальных органов. Ведь мы военные, а тут — собственный бизнес, налоги, проверки, куча претензий, которые в полном объеме удовлетворить практически нереально. Но держимся — пенсия небольшая, а семью надо содержать.

Тимур Бабаев, подполковник запаса, уже четвертый год работает в охране одного из харьковских магазинов. Сначала был просто охранником, сегодня возглавляет службу.

— На работу берем преимущественно бывших военных, — говорит Тимур Галиевич. — Они дисциплинированны, не опаздывают на работу, к тому же мне, офицеру, с ними легко договориться, если нужно попросить поработать сверхурочно, в случае болезни одного из них. Мы всегда поймем друг друга в такой ситуации.

А вот **Дмитрий Степаненко, майор запаса,** из охраны ушел, когда работодатель потребовал от него, кроме основных обязанностей, работать еще и дворником, подметать территорию объекта, на котором стоят три киоска — от них и весь мусор. Причем бесплатно. На резонное замечание охранника «пусть киоскеры и подметают» хозяин объекта разразился нецензурной бранью, дескать, решаю тут я. Бравый офицер, за плечами которого двадцать с лишним лет службы в ракетных войсках, терпеть не стал, огрел хама метлой, которую тот ему пытался всучить, и написал заявление об уходе. Следом за ним уволились еще трое бывших офицеров.

— Он нас уговаривал, мол, ребята, я погорячился. Но мы офицеры, а не шестерки, и дворниками к самодуру не нанимались, — возмущается Дмитрий. — Пусть поищет гастарбайтеров, если так хочется показать власть. Благодарен ребятам, которые не пошли у него на поводу, хотя у всех семьи, дети, которых нужно кормить и учить...

...Безусловно, социальная адаптация военнослужащих, уволенных в запас, — процесс тяжелый. К сожалению, государственные программы, призванные помочь бывшим военным пройти этот болезненный процесс, существуют только номинально. На их реализацию банально нет денег. И здесь часто выручают свои же, братья-военные, которым удалось устроиться на работу, пойти на государственную службу, в правоохранительные органы. Ведь не секрет, что самый гарантированный способ устроиться на работу — по протекции друзей, ни одна служба занятости не имеет такого высокого процента трудоустройства обратившихся.

...Сегодня мужское население нашей страны отмечает День защитника Отечества. Конечно, армия перестала быть обязательной школой настоящих мужчин, а военная карьера уже не престижна, увы. И все же по-прежнему нас, женщин, привлекает военная форма, которая так идет мужчинам, и в этом мы мало отличаемся от своих прапра... бабушек, терявших голову от гусарских усов и киверов. И, поздравляя с праздником мужчин, мы все равно выделяем категорию — военные. Потому что слова «Есть такая профессия — Родину защищать» — это о них.

Ольга ПОПОВА

■ КРВ в Харківському районі повідомляє:

Компенсація праці у відрядженні, котре співпадає з вихідним днем

У випадку направлення працівника у відрядження спеціально для роботи в вихідні або святкові та неробочі дні, відряджений працівник має право на компенсацію у відповідності зі ст. 72, 73, 107 КЗоТ, а саме:

Стаття 72. Компенсація за роботу у вихідний день

Робота у вихідний день може компенсуватися, за згодою сторін, наданням іншого дня відпочинку або у грошовій формі у подвійному розмірі. Оплата за роботу у вихідний день обчислюється за правилами статті 107.

Стаття 73. Святкові і неробочі дні

Встановити такі святкові дні:

— 1 січня — Новий рік;

— 7 січня — Різдво Христове;

— 8 березня — Міжнародний жіночий день;

— 1 і 2 травня — День міжнародної солідарності трудящих;

— 9 травня — День Перемоги;

— 28 червня — День Конституції України;

— 24 серпня — День незалежності України.

Робота також не провадиться в дні релігійних свят:

— 7 січня — Різдво Христове;

— один день (неділя) — Пасха (Великдень);

— один день (неділя) — Трійця.

За поданням релігійних громад інших (неправославних) конфесій, зареєстрованих в Україні, керівництво підприємств, установ, організацій надає особам, які сповідують відповідні релігії, до трьох днів відпочинку протягом року для святкування їх великих свят з відпрацюванням за ці дні.

У дні, зазначені у частинах першій і другій цієї статті, допускаються роботи, припинення яких неможливе через виробничо-технічні умови (безперервно діючі підприємства, установи, організації), роботи, викликані необхідністю обслуговування населення. У ці дні допускаються роботи із залученням працівників у випадках та в порядку, передбачених статтею 71 цього Кодексу.

Робота у зазначені дні компенсується відповідно до статті 107 цього Кодексу.

Стаття 107. Оплата роботи у святкові і неробочі дні

Робота у святковий і неробочий день (частина четверта статті 73) оплачується у подвійному розмірі:

1) відрядникам — за подвійними відрядними розцінками;

2) працівникам, праця яких оплачується за годинними або денними ставками, — у розмірі подвійної годинної або денної ставки;

3) працівникам, які одержують місячний оклад, — у розмірі одинарної годинної або денної ставки зверх окладу, якщо робота у святковий і неробочий день провадилася у межах місячної норми робочого часу, і в розмірі подвійної годинної або денної ставки зверх окладу, якщо робота провадилася понад місячну норму. Оплата у зазначеному розмірі провадиться за години, фактично відпрацьовані у святковий і неробочий день. На бажання працівника, який працював у святковий і неробочий день, йому може бути наданий інший день відпочинку.

Л. О. ПОД'ЯЧЕВА, заступник начальника КРВ в Харківському районі

® До уваги

Про введення в дію наказу Державної митної служби України

З метою вдосконалення роботи з повідомленнями, що надходять за телефоном довіри Державної митної служби України, розроблений Порядок роботи з повідомленнями, що надходять за телефоном довіри Держмитслужби, затверджений наказом Державної митної служби від 15.02.2011 р. №46, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 11.02.2011 р. за №184/18922.

Повний текст наказу знаходиться на сайті Вісника державних установ «Правове поле» за адресою http://www.site.kh.ua.

ОНИ ДЕЛАЛИ ИСТОРИЮ

■ Наши земляки

Виктория СТЕПКОВА

Слобожанская земля подарила миру немало личностей, оставивших яркий след в истории. С точки зрения политических взглядов можно по-разному оценивать события, в которых они принимали участие. Но с одним трудно не согласиться — это были сильные, неординарные люди, способные повести за собой широкие массы.

Об одном из таких людей — жителе Песочина Терентии Детиниче — нам рассказала Раиса Ивановна Снурникова, историк, краевед, педагог с 43-летним стажем.

— Современные «ура-патриоты» в угоду политической конъюнктуре сегодня пытаются перекроить историю того или иного глобального события из жизни народов XX ст. Но мы знаем о том, что каждая эпоха для своих героев, имена которых остались на страницах истории, и от этого никуда не уйти. Еще великий историк Николай Карамзин писал: «История в некотором смысле есть священная книга народов, зеркало их бытия и деятельности. Завет предков к потомству, дополнение, изъяснение настоящего и пример будущего».

Оставил свой след на страницах истории и наш земляк Терентий Яковлевич Детинич. О нем и его времени, в котором ему пришлось жить, и пойдет речь.

В начале XX ст. Российская империя оказалась в тяжелом политическом кризисе. На фоне общего обострения социальных противоречий, недовольства политикой и действиями самодержавия росло массовое недовольство, которое переросло в революционное выступление пролетариата, армии и флота.

Армия и флот были постоянной опорой самодержавия. Поэтому власть всеми мерами оберегала их от «крамолы». Малейшая причастность к революционной деятельности среди солдат и матросов каралась каторгой и тюремным заключением.

Основными причинами выступлений солдат и матросов были тяжелейшие условия военной службы, их бесправное положение, бессмысленная муштра, унижающая человеческое достоинство.

— Насколько я понимаю, речь пойдет об одном из таких выступлений?

— Свеаборгское восстание — составная часть 1-й русской революции 1905—1907 годов. Участник этого восстания — наш земляк Детинич.

Свеаборг — бывшая русская островная крепость (находилась на 13 островах), защищала морские подступы к Гельсингрофсу (Хельсинки) — являлась важнейшей базой Балтийского флота. Финляндия тогда входила в состав Российской империи. И Свеаборгская крепость защищала эту базу с моря. В эту крепость для прохождения военной службы попал Терентий Детинич, который до службы работал токарем в вагоноремонтных мастерских Харькова.

Восстание готовилось финляндской военной организацией под лозунгами: «Долой самодержавие», «Свободу народам», «Землю крестьянам». Оно началось стихийно, в ночь 18 (31) июля 1906 г. В нем приняло участие свыше 2 тыс. человек. Руководили восстанием подпоручики Аркадий Емельянов и Евгений Кохановский, которые за год до описываемых событий закончили артиллерийское училище. Партийную организацию в крепости возглавлял Детинич — солдат-артиллерист. С его помощью Емельянов и Кохановский установили связь с солдатами и стали их готовить к вооруженному выступлению. Три дня шли бои на островах Свеаборга. Но силы оказались неравными. И с суши, и с моря усиливался натиск ударных войск. 20 июля (2 августа) военный совет крепости решил прекратить безнадежную борьбу. В помощь Свеаборгу выступили рабочие, солдаты, матросы Кронштадта. Эти выступления были жестоко подавлены.

В августе арестованных судили военным судом. 43 человека было казнено: среди них Кохановский, Емельянов и Детинич. 127 человек сослано на каторгу, 735 — заключены в тюрьмы. Газеты в то время писали: «Свеаборг и Кронштадт показали настроение войска... Мы стоим накануне великой борьбы...»

— В наши дни истории первой и второй российских революций уделяется гораздо меньше внимания, чем они того заслуживают. Даже имена Кохановского и Емельянова мало кому известны, не говоря уже о Детиниче.

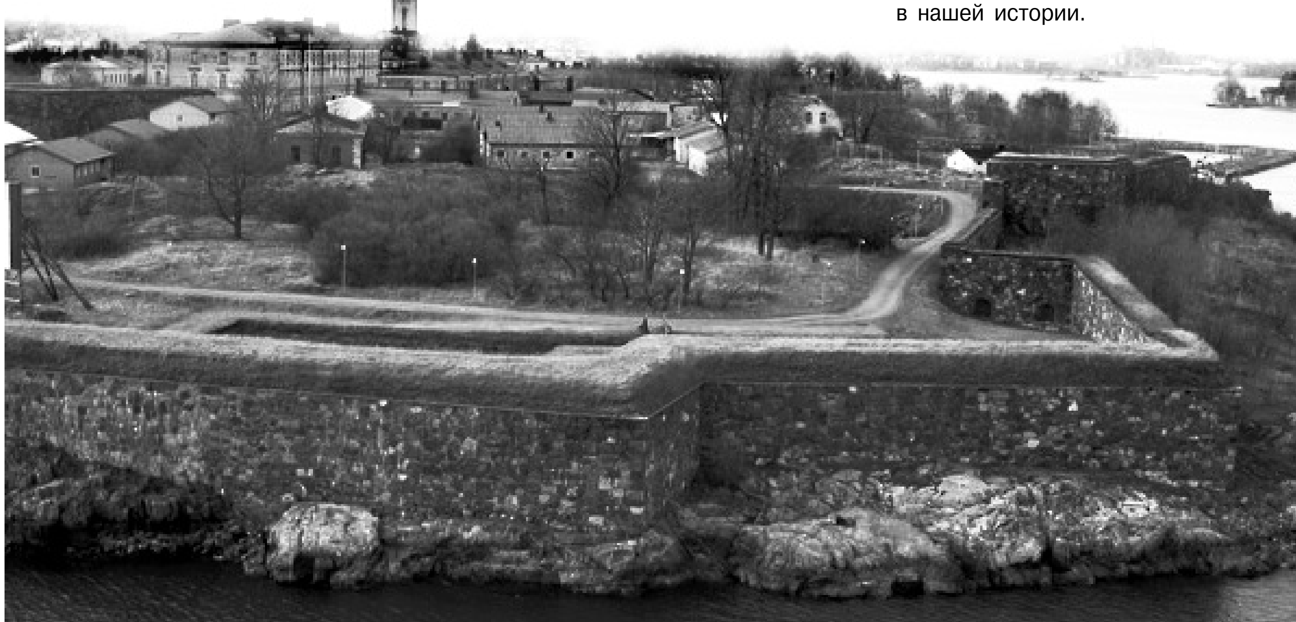
Последняя фотография Терентия Детинича, присланная из Свеаборга на родину (фото из семейного архива)

— История Свеаборгского восстания раскрыта в документальной повести ленинградского писателя Бориса Котельникова, который побывал в поселке Песочин в 70-е годы, встречался с родственниками Детинича. В 80-е годы прошлого века на Ленфильме был снят фильм «Свеаборг», который показывали на телевидении.

Сегодня в Санкт-Петербурге на Марсовом поле (кладбище захороненных борцов за Советскую власть), на памятнике-обелиске вычеканены имена членов штаба Свеаборгского восстания. Среди них и имя Терентия Детинича.

Сейчас в нашем поселке проживают потомки этого человека. Хорошие, дружные семьи. Каждый город, поселок имеет свою историю, а к ней надо относиться бережно!

Сейчас Раиса Ивановна собирается передать собранные ею уникальные документы, посвященные Терентию Детиничу, Песочинскому музею. Этот необычный человек заслуживает того, чтобы память о нем сохранилась в нашей истории.

Свеаборг надежно защищал Хельсинки

■ Рідний край

КОЛИСКА МЕГАПОЛІСУ: ТАЄМНИЦІ СИВОЇ ДАВНИНИ

Василь ЧИГРИН, фото автора

Передмістя кільцем оперізує Харків, нагадуючи намисто з коштовних перлів — невеликих населених пунктів, кожний із яких приховує чимало загадкових таємниць та історичних несподіванок.

Древніші за Харків

Територію нинішнього Харківського району деякі науковці образно називають «колискою мегаполісу». Адже про нинішню столицю Слобожанщини відомо принаймні 350 років, а чимало навколишніх поселень існували тут років на 600—700 раніше. Залишки найдавніших слідів людської діяльності на території теперішнього Харківського району взагалі відносяться до IV–III ст. до н. е. Вони були виявлені поблизу Жихаря, Липців, Циркунів, станції Основа, в урочищах Аулов Кут, Лапоть, неподалік Васищевого. Основним заняттям тодішніх місцевих племен були мисливство і рибальство. Під час скіфської доби тут існували землеробські племена з досить високим рівнем культури. Древньогрецький історик Геродот називав їх меланхленами, тобто «людьми в чорному одязі». Їх поселення відомі біля Безлюдівки, Березівки, Буд, Коротича, Пісочина, Васищевого, Веселого.

Зі свідчень відомого історика і краєзнавця з Мерефи Олександра Сергієнка, у VIII–X ст. слов'янські племена, що мешкали на території Сіверщини, були творцями так званої роменської археологічної культури і в числі інших створили могутню давньоруську державу зі столицею в Києві. Саме Сіверська земля в період Київської Русі служила одним із форпостів боротьби з кочівниками. Найбільше поселення сіверян збереглося поблизу селища Хорошевого. Його населення займалося землеробством, скотарством, мисливством і рибальством, виготовленням різних виробів із кісток та шкіри, вело жваву торгівлю. На початку X ст. це поселення було зруйновано печенігами. Така ж доля спіткала й сусідів роменців — представників салтівської археологічної культури. Територія нинішнього Передмістя дала й перші великі міста, заселені слов'янським людом. Відомо принаймні чотири такі міські поселення — Донецьке, Хорошівське, Чугуївське і Харківське городища. Найбільш досліджене з них легендарне древньоруське місто Донець, що розташовується на березі річки Уди поблизу Карачівки.

Помилка мешканців Донця

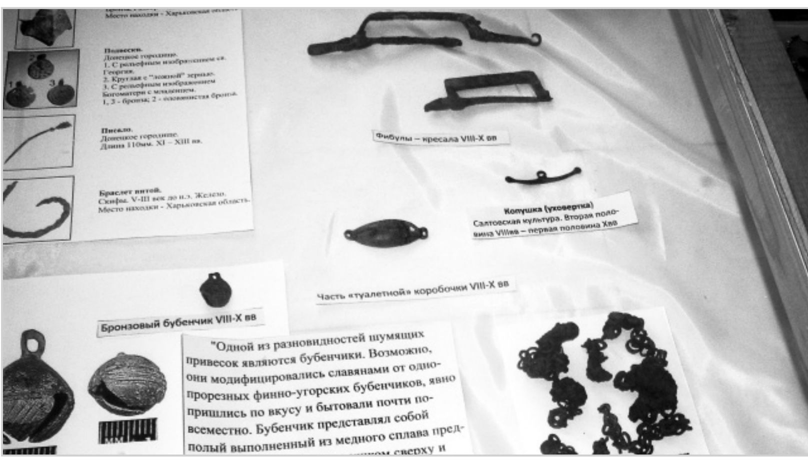
Літописне місто Донець згадується в «Іпатіївському літописі» і «Слові о полку Ігоревому» як схованка князя Ігоря, який втік із половецького полону і деякий час переховувався в місті Донець. Причому це було справді велике на той час місто, що займало територію кілька квадратних кілометрів. У різні роки тут проживало від 2,5 до 5,5 тисяч мешканців.

— Численні археологічні знахідки вказують на те, що переважна більшість жителів дотримувалась саме міського устрою, — розповідає завідуюча Бабаївським історико-краєзнавчим музеєм Алевтина Шепель. — Тут було поширене карбування по металу та виготовлення ювелірних виробів, косметики, засобів гігієни тощо. В нашому музеї зібрана чи не найбільша колекція речей та виробів тисячолітньої давнини, якими користувалися мешканці Донця. Це кресала, застібки, стремена, ножі, коробочки для зберігання пудри і рум'ян, вуховертка тощо...

У багатьох краєзнавців та любителів історії рідного краю, мабуть, не раз виникало запитання: а чому місто носило назву Донець? Адже відомо, що до цієї річки від нинішньої Карачівки відстань у понад 50 кілометрів. І назва річки Уди, на березі якої розташовувався Донець, аж ніяк не перегукується з назвою річки Донець.

— Справа в тому, що крім Сіверського Донця по території так званого «Дикого поля» протікало чимало схожих між собою річок із руслами, що петляли на ландшафті, — розповідає кандидат історичних наук Віктор Бурмака. — Це Лопань, Уди, Харків, Мжа, Роганка і Муромка. Очевидно, що засновники древньоруського міста помилилися і переплутали річку Уди з Донцем. Назвавши своє місто Донцем, вони вважали, що воно знаходиться на березі однойменної річки, а не річки Уди. Саме ця помилка мешканців міста Донця й дійшла до нас через багато століть...

Нацистські вчені-історики вважали (вірогідно помилково), що готи були провісниками арійської нації, яку так звеличував Вермахт. Тому не дивно, що після окупації Харкова до готської колекції нацисти проявили велику увагу. Є свідчення, що для ознайомлення з цією колекцією приїздили провідні німецькі вчені з Берліна, Мюнхена та Дрездена. Вони систематизували колекцію і навіть сформували з неї цілий виставковий зал у приміщенні колишньої республіканської картинної галереї по вулиці Басейній (зараз будинок патентно-комп'ютерного коледжу на вулиці Петровського). Ця експозиція часів окупації, відома як «готський зал», користувалася великою популярністю серед німецьких офіцерів і солдат. Місцеві жителі мали право відвідувати цю виставку лише у відведений для «неарійців» день. «Готський зал» в окупованому Харкові проіснував близько двох років. Відступаючи під натиском радянських військ, німці склали в ящики готську колекцію, так само як і більшість експонатів місцевих музеїв, і перевезли до Німеччини. Під час відступу вони також підпалили величезну споруду картинної галереї, яка горіла кілька днів. І лише у її підвалах збереглися обгорілі рештки колишньої музейної колекції.

Унікальні археологічні знахідки на території древньоруського міста Донець стали експонатами Бабаївського історико-краєзнавчого музею

Де подівся «готський зал»?

Чимало таємниць приховує від нас сива давнина. Одна з них стосується створення і загадкового зникнення так званого «готського залу» в період німецько-фашистської окупації Харкова 1941—1943 років. Як відомо, із утворенням Харківського імператорського університету його вчені проводили велику дослідницьку роботу — збирали рідкісні речі, проводили археологічні розкопки, систематизували передані в дар колекції. У 1835 році при університеті було створено кабінет рідкісних речей, який у 1837 році перетворили в музей старовинностей, а згодом — в археологічний музей. Після ліквідації в 1920 році Харківського університету, цей музей здобув статус міського, а з поновленням — музей знову перейшов під юрисдикцію університету. Перед початком Великої Вітчизняної війни фонди музею налічували понад 200 тисяч рідкісних експонатів. Особливо цінними і коштовними в експозиції цього музею були речі, привезені з розкопок у Харківському районі, що стосувалися періоду черняхівської культури. Серед племен цього періоду, які заселяли нашу територію, були, зокрема, й готи. Вони вже вели грошову торгівлю з Римською Імперією. Але в 375 році їхні поселення були вщент знищені нашестям гунів. У довоєнному археологічному музеї була велика колекція виробів, знарядь, монет і товарів, що стосуються готських племен, які мешкали на території нинішнього Передмістя.

Деякі з цих експонатів відреставровані і продовжують відновлюватися Харківською філією Національного реставраційного центру України.

Замість післямови

Територію нинішнього Передмістя без перебільшення можна образно назвати колискою майбутнього мегаполісу. Ще задовго до заснування Харкова тут жили і працювали люди, зводячи свої міста, розвиваючи інфраструктуру, прокопуючи численні підземні ходи, виготовляючи знаряддя праці і товари першої необхідності. Можна згадати ще племена скіфів та сарматів, інших кочових племен. Поблизу сучасної Мерефи, наприклад, виявлено рештки поселень часів неоліту (4 тисячоліття до нашої ери), життя продовжувалось тут і в період бронзи. Скіфські кургани поблизу цього старовинного міста досі бентежать свідомість і захоплюють дух тих, хто вирішив пройтися чи проїхатися легендарним «Муравським шляхом» — доленосним талісманом рідного краю.

Древні наші предки сподівалися, що їх почують язичницькі боги і розповідатимуть про пращурів майбутнім нащадкам. Ритуальні танці й обряди перекочувалися від племені до племені, аж поки не зійшла над Київською Руссю зірка Християнства, запалена Святим Володимиром. І благословенним стало колишнє «Дике поле», і виросли міста-колоси, злившись у суцільний мегаполіс, що носить назву Харків.

Від автора

Висловлюю глибоку вдячність історикам-дослідникам Олександру Сергієнку з Мерефи, Алевтині Шепель із Бабаїв, Кирилу Мизгіну та Віктору Бурмаці з Харкова за надані матеріали та допомогу при написанні цього матеріалу.

■ Спорт

Традиционный Областной открытый кубок по волейболу среди мужских команд, посвященный бывшему жителю пос. Высокий Герою Советского Союза К. Курячему, проходит с 1973 года.

В этом году в соревнованиях приняли участие 8 команд из Артемовки, Люботина, Высокого, Песочина, Южного-1, Южного-2, Безлюдовки, Элитного.

Команды были разбиты на 2 группы, в которых победителями стали «Колос» пос. Артемовка и «Сонар» пос. Песочин. Интересный финал и переходящий кубок выиграл «Колос» пос. Артемовка со счетом 2:0 (25:21; 29:27). Тренер команды Безлепкин Николай.

В борьбе за III место команда из Южного-1 обыграла команду из Южного-2 со счетом 2:1.

Всем командам-победителям были вручены памятные волейбольные мячи от депутата Харьковского района Проценко А. Г.

Лучшие игроки были награждены дипломами исполкома пос. Высокий и памятными подарками. Ими стали: Михно И. В. — «Колос» Артемовка, Чемерицкий А. Д. — «Сонар» пос. Песочин, Горошный А. В. — Южный-1.

***

Согласно календарного спортивного плана физкультурно-спортивного клуба «Спартак» при исполкоме пос. Высокий, утвержденного исполкомом пос. Высокий и согласованного с отделом по делам семьи, молодежи и спорта при Харьковской районной госадминистрации на 2011 год, в пос. Высокий на базе СШ №2 состоялись спортивные районные соревнования по шахматам — **открытый Областной личный турнир среди мужчин и женщин**, который проводится в честь бывшего жителя пос. Высокий мастера спорта Х. Габриляна ежегодно с 2000 года.

Победителями среди мужчин стали:
1 — Малышев А. А. (Н. Высокий),
2 — Назаров А. Г. (Высокий),
3 — Николаенко В. Т. (Высокий).

Среди женщин места распределились так:
1 — Рудкая А. А. (Высокий),
2 — Гумдертайло А. С. — (Н. Высокий),
3 — Наумова С. А. — (Высокий).

Победители были награждены дипломами исполкома пос. Высокий и памятными подарками дочери Людмилы Габрилян и сына Игоря Габриляна.

В. Н. ЖУРАВЕЛЬ, Почетный председатель физкультурно-спортивного клуба «Спартак» пос. Высокий

Бензин дорожает...

Уже на этой неделе водителей ожидает очередное подорожание бензина. Так, топливо преодолеет «психологический барьер» в 9 гривен за литр А-95. Вслед за ним вырастут в цене и А-92, А-80, дизтопливо.

Причем, по прогнозам экспертов, рост цен может оказаться значительным — сразу на 30—40 копеек, т. е. литр А-95 будет стоить не 8,75—8,90, а 9,20—9,40 грн./л. Причина экономическая — это нефть, подорожавшая за 4 месяца с 82 до 100 долларов за баррель (160 л).

Как пишет газета «Сегодня», должно состояться заседание экспертно-аналитической группы (ЭАГ) при Кабмине (в нее входят представители профильных министерств и ведомств, трейдеров и независимые эксперты).

Источник в министерстве сообщил изданию, что ЭАГ установит новый ценовой коридор на следующую декаду, в пределах которого будет находиться цена на нефтепродукты — по прогнозам, максимально 9,4 грн./л. Последняя встреча прошла 28 января, и на ней участники рынка и вице-премьер Андрей Клюев договорились стабилизировать цены на А-95 в пределах 9 грн./л на первую половину февраля, что и было выполнено.

Напомним: это предусматривает меморандум между Кабмином и трейдерами, подписанный еще в 2006 году. С тех пор договоренности в основном соблюдаются, и топлива на заправках в достатке как импортного, так и отечественного. Хотя цены иногда выходят за пределы коридора, как это было в январе, в связи с чем Антимонопольный комитет начал расследование об обоснованности их роста, которое пока продолжается.

По материалам МГ «Объектив»

® Оголошення

Продам срочно свою 1.комн.кв. улучшеной планировки, капремонт, мебель, 41000 у.е. Торг, Н.Ужвий, 110, 6/9, 37,2 кв. м. Тел. 0-93-680-12-66.

***

Продам поросят 10—15 кг, 25—40 кг, свиноматки, хряки. Тел. 0-50-400-48-62.

***

Сдам помещение (магазин+склад+кабинет), общ. пл. 300 кв. м, «красная линия», пр-т Гагарина, 98, 50 грн./кв. м. Тел. 0-93-680-12-66.

■ Економіка достатку

ЧАС ПІДБИРАТИ НАСІННЯ

Харківський район здавна славився галуззю овочівництва. Якщо ще років з 20 тому овочі вирощувалися у великих приміських радгоспах та тепличних господарствах, то зараз у Передмісті здебільшого панує приватна ініціатива.

Зима закінчується і дачникам, огородникам та власникам присадибних ділянок слід починати думати про підбір якісного насіння овочевих культур. Чому саме зараз? Та тому, що наприкінці зими в торгових точках зустрічається найменше неякісного та фальсифікованого насіння відомих товарних брендів — поки ще не виник купівельний ажіотаж і в торговій мережі практично на всі смаки зустрінеш гарне насіння усіх овочевих культур, квітів та декоративних трав.

Мешканцям Харківського району, можна сказати, гріх жалітися на обмежений асортимент насіння, адже під Мерефою вже багато років існує Інститут овочівництва і баштанництва УААН, вчені якого майже щорічно пропонують насіння нових сортів овочевих і баштанних культур та зелені. Новими сортами та гібридами, виведеними науковцями Селекційного, постійно цікавляться наукові установи Росії, Білорусі, Польщі, Італії, Нідерландів, Китаю, Іспанії і навіть США.

Розповісти про всі наукові розробки, виведені сорти сільгоспкультур практично немає ніякої можливості, адже їх дуже багато. Тому є сенс зупинитися на останніх новинках овочевої селекції, які, безперечно, користуватимуться популярністю серед овочеводів Передмістя.

Господині у селах завжди полюбляють невеликі помідорчики, які називають сливками. У Селекційному вивели томати-сливки під назвою «Іриша» й «Дама», а також «Лапочка», які обов'язково сподобаються любителям городньої екзотики. Серед інших томатів з дрібними плодами досить оригінальної форми — «Карась», «Елеонора» «Чайка». Вже кілька сезонів поспіль надзвичайною популярністю користується унікальний сорт круглого помідора із багатозначною назвою «Художник». По червоному ядру видніються жовті розводи, схожі на мазки пензля художника. Від цього пішла й назва цього сорту томату. В інституті почали вперше виводити й жовті сорти помідорів «Золотий ключик» та «Клондайк», що мають чудові естетичні й смакові якості.

Любителів ранньої городини зацікавлять сорти білосніжної посівної редьки «Лебідка» та цибулі видовженої форми під назвою «Амфора». Є що підібрати й любителям огірків, перцю та капусти.

— Декілька останніх років ми намагаємося виводити сорти овочевих культур, спеціально адаптовані до кліматичних умов Слобожанщини, — розповідає науковий співробітник інституту Раїса Дюндік. — Це повністю екологічно чистий продукт, що має натуральний смак і запах, підвищену соковитість і вміст вітамінів. Наші мереф'янські сорти навіть важко порівнювати з подібними нідерландськими чи китайськими, які навіть не мають запаху, а вкусити їх взагалі неможливо...

Проте, як би там не було, а ринок диктує свої умови. Тому кожний овочевод самостійно вибирає для культивації різні сорти овочевих культур. Слід зазначити, що останнім часом приватні тепличні господарства та фермери кооперуються із закордонними виробниками насіння. Для прикладу можна взяти теплиці у Васищевому, Безлюдівці, Лизогубівці...

Скажімо, сім'я Фалько з Лизогубівки вже багато років на своїй присадибній ділянці займається апробацією нових сортів та гібридів томатів і огірків, а також капусти. Представники насіннєвих фірм з Нідерландів, Франції та Бельгії привозять до Лизогубівки різні сорти свого насіння, яке сімейство Фальків висіває в ґрунт на своїй присадибній ділянці і, вирощуючи культури, спостерігає за розвитком і плодоносінням рослин. Ті овочеві сорти, що дають найкращі результати в нашому ґрунті й кліматичних умовах, представники закордонних фірм рекомендують для продажу по всій Україні. Минулого року найкраще проявив себе сорт томату «Куельрідо».

Словом, зараз у районі є всі умови для розвитку овочівництва не лише в дрібних приватних володіннях, а й у крупних овочівницьких господарствах. Головне — вірно підібрати посівний матеріал і грамотно проводити агрономічні заходи та використовувати передові технології. І тоді проблем зі свіжою овочевою продукцією взагалі не виникатиме.

■ Школа виживання

«МЕРТВІ» ПРОДУКТИ

Правильна й ефективна переробка сільгоспсировини сприяє не лише тривалості зберігання продуктів харчування, а й безпосередньо впливає на здоров'я будь-якої людини, яка споживає консервовані, мариновані та копчені продукти переробки.

Ще за радянських часів домашнє консервування стало традиційною особливістю будь-якої української сім'ї. В часи тотального дефіциту господині постійно бігали по магазинах та ринках у пошуках скляних банок і металевих кришок до них. Практично кожна сім'я намагалася заготовити на зиму по кілька десятків банок консервованих огірків, помідорів, перцю, салатів, різноманітних каш і навіть м'яса.

Зараз часи начебто змінилися, але домашнє консервування не стало менш популярним. Хіба що, через дорожнечу сировини та обмеженість сімейних бюджетів, господарочки вже не мають можливості заготовляти консервацію десятками банок. Але «закатати» 5—6 баночок з малиною, полуницею чи вишнею під час літньо-осіннього сезону — це святе.

Однак, виникає запитання: наскільки корисні овочі, фрукти та ягоди, законсервовані в скляні банки? За висновками спеціалістів Харківської державної медичної академії післядипломної освіти, зловживати консервами аж ніяк не можна, бо це призводить до суттєвих ускладнень здоров'я людей. Сюди щомісяця за консультаціями приходять сотні мешканців нашої та інших областей України, які почали відчувати дискомфорт в організмі.

— Практично все своє свідоме життя я займаюся домашньою консервацією, — розповідає Віра Мельник з Хорошевого. — Сусіди, друзі і знайомі нам навіть заздрили — чого у них тільки немає в погребі. Але після тридцяти років у мене почали відкладатися камені в нирках, з'явилися проблеми з жовчним міхуром і деякими іншими органами. Хвороби вимагали лікування, та я, навіть сидячи на вимушеній дієті, п'ючи трав'яні відвари і їздячи ледве не щороку до Трускавця з його чудодійною нафтусею, і гадки не мала, що причиною всіх моїх бід стало захоплення консервами... У першу чергу овочевими, з великою кількістю кислот та інших консервантів. Відкриття прийшло випадково, коли знайома рекомендувала пройти комплексне обстеження в одному з медичних діагностичних центрів. Тепер от намагаюся вилікуватися, «сіла» на дієту...

Слід зазначити, що при нашому кліматі, неякісних продуктах та складній екології дуже важко дотримуватися лікувальних дієт. Можливо саме через це у багатьох наших земляків викликають обурення рекомендації знаменитого американського пропагандиста здорового способу життя, довгожителя Поля Брега, який радить дві третини щоденного раціону харчування заповнювати сирими овочами і фруктами.

Як би там не було, а от переглянути свою усталену систему домашнього харчування з поступовим нарощуванням здорової, а не «мертвої» їжі, зі зменшенням кількості консервів — під силу кожному. І тут не треба великих фінансових затрат. Якщо у вас є своя присадибна ділянка чи дача, то ви легко зможете скоротити обсяги запланованих зборів овочів і фруктів, що швидко псуються, зберігаються упродовж зими лише в консервованому вигляді, на користь тих, які можна їсти свіжими увесь рік.

— До таких овочів, перш за все, належать морква, цибуля, часник, топінамбур, кабачок, селера, столовий буряк, редька, пізні сорти яблук, груш і винограду, а також горіхи, — стверджує вчений-агроном ХНАУ ім. В. В. Докучаєва Володимир Якименко. — У нашій місцевості незамінними можуть стати також помідори із розтягнутим періодом достигання.

Сьогодні далеко не кожний мешканець Передмістя чи дачник має змогу утримувати цілорічно занадто енергомістку теплицю. Зате помідори, зірвані, скажімо, у жовтні-листопаді на власному городі ще зеленими, а дозрілими вже на підвіконні у березні-квітні погодиться вирощувати практично кожний.

То виходить, що вдома консервувати взагалі нічого не треба? Зовсім ні. Основний принцип у домашньому консервуванні повинен бути один: якомога менше шкодити своєму здоров'ю і консервувати тільки те, що аж ніяк не вдається зберегти і спожити свіжим.

— Ну скажіть, для чого потрібно закладати на зиму в банки квасолю, рис, гречану кашу з м'ясом, кабачки, перець, коли всі ці овочі й крупи спокійнісінько можна всю зиму зберігати у свіжому вигляді? — переконує Володимир Якименко. — Я не розумію, навіщо витрачати час, гроші, банки й кришки на закривання трьох літрів води зі жменькою малини, якщо можна законсервувати одну-єдину банку простерилізованої малини з цукром, а потім при потребі розварити її з тридцятьма літрами води. Можна сушити не лише фрукти, ягоди і гриби, а навіть зелений горошок, а зимою вимочувати його у воді і варити зі спеціями чи використовувати в якості приправи чи салату...

Звичайно, кожна людина самостійно вибирає: консервувати їй на зиму чи ні? Але вчені іншої думки. Зокрема, спеціалісти й науковці Харківського державного університету технології харчування довели, що найефективніший спосіб заготівлі продуктів на тривалий термін — це не консервування, а глибоке заморожування та зневоднення (примусове висушування). При цьому зберігається найбільша кількість поживних речовин та вітамінів після відновлення таких овочів та фруктів. Звичайно, поки що не кожна сім'я у Передмісті може дозволити собі такі способи тривалого зберігання продуктів харчування, але до цього потрібно поступово підходити.

Класика

Класичний приклад — сало! Це не що інше, як уміло законсервований методом соління тваринницький продукт. І таких, чисто національних консервів, які здавна широко використовувалися на теренах України, можна назвати багато: зберігання ковбас та шинки у перетопленому смальці, квашена капуста, мочені кавуни, сухофрукти та ін.

Сторінку підготував Василь ЧИГРИН

ТРИБУНА трудящих
Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»
Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.
Засновники: Харківська районна рада, Харківська районна державна адміністрація
Наш сайт: http://www.tribune.kharkov.ua
Офіційний сайт ХРДА: http://www.khrda.gov.ua
Виходить щосереди та щосуботи українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Червоноармійська, 4.
E-mail: Tribuna2009@mail.ru
Тел./факс 712-37-10. Тел. 712-00-56.
В.о. головного редактора: Микола Хорошев.
Відповідальний за випуск: Ольга Попова.
Літературний редактор: Ганна Положій.
Верстка: Інна Денисенко.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. Листування з читачами тільки на сторінках газети. При використанні матеріалів посилатися на газету обов'язково.

Газета надрукована у друкарні ВАТ «Видавництво «Харків». Московський просп., 247, МСП, Харків, 61037.
Зам. 9- .
Тираж 3420 примірників.